

А. Нечаева (1990) разглежда речта на узбеки с оглед на употребата на вида на глаголите за действие. Авторката твърди, че узбекските ученици допускат грешки, свързани с характера на противоположното действие в устната и писмената руска реч както от репродуктивен, така и от продуктивен характер, дължащи се на интерференцията от родния език. В тюркските езици, включително и в узбекския, липсва граматическата категория *вид на глагола*.

С. Кисимова (1990) обръща внимание на нарушенията в областта на съгласуването в речта на студенти таджики, говорещи руски език. Съгласуването на формите на подлога и сказуемото по число в руския и таджикския език са подчинени на различни закони. В таджикския съгласуването зависи от подлога (по признак одушевеност или неодушевеност). Ако съществителното, означаващо подлог в изречението, е неодушевен предмет, съгласуването със сказуемото по число в този случай не е задължително.

При съгласуване на сказуемото с думи от типа *народ, група, тълпа* също се допускат грешки, защото в руски и в таджикски тези думи се съгласуват по различен начин. В руския език при употребата на тези думи се изисква предикат от единствено число, а в таджикския сказуемото може да бъде и в единствено, и в множествено число.

Е. Тулапина (1986) изследва руската реч на ученици и студенти туркмени и нарушенията на синтактичните норми на втория за тях език, породени от отрицателния принос на навиците от родния език върху изучавания втори език.

Авторката разглежда синтактичните случаи на *калкиране* (буквален превод), породени от пряката интерференция. Този вид интерференция поражда най-много характерни, типични грешки, специфични именно за дадена езикова група, доколкото билингвите използват в своята руска реч конструкции от родния език. Обяснението за този вид грешки (*калки*) са обусловени преди всичко от несъвпадението на падежните системи в туркменския и руския език. Един типичен пример за процеса на синтактичното калкиране е замяната на винителния и родителния падеж. Но, разбира се, пряката интерференция (*процесът на калкирането*) не е единствената причина за отклоненията на синтактичните норми в руската реч на туркменците. Много често вероятно оказват влияние и вътрешноезиковите аналогии, обусловени от особеностите на руския език. Типична грешка е и изпускането на предлозите *в, на* в руския език, пак под влияние на туркменския език.